

Альона Сергіївна КОБЗИНА

*(Харківський національний університет
внутрішніх справ, м. Харків, Україна)*

КАРАЛЬНІ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВІ САНКЦІЇ ЗА ВЧИНЕННЯ ОКРЕМИХ КРИМІНАЛЬНИХ ПРОСТУПКІВ: ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ ВИЗНАЧЕНОСТІ В ОСОБЛИВІЙ ЧАСТИНІ КК УКРАЇНИ

Стаття присвячена дослідженню проблем побудови окремих каральних кримінально-правових санкцій, як структурного елементу заборонних кримінально-правових норм, в яких визначається загроза призначення певного виду та розміру покарання за вчинення, передбаченого в їх диспозиціях, кримінального проступку. В результаті аналізу недоліків нормативно-правової визначеності окремих з таких санкцій пропонуються шляхи їх удосконалення.

Ключові слова: каральні кримінально-правові санкції, кримінальні проступки, покарання, конфіскація майна, кримінально-правові наслідки, заходи (засоби) кримінально-правового характеру, громадські роботи, виправні роботи, арешт, пробаційний нагляд, обмеження волі.

Постановка проблеми. З метою захисту суспільних відносин від протиправних посягань кримінальним законом визначено не лише те, які діяння та за яких умов є кримінальними правопорушеннями, але й також встановлені в санкціях статей загрози застосування кримінальної відповідальності, змістом яких є різні за ступенем своєї суворості види покарань за вчинення таких протиправних діянь¹. Однак при детальному аналізі значної частини таких санкцій знаходить своє підтвердження наявність недоліків їх нормативного визначення, що значною мірою впливає на можливість, доцільність та ефективність застосування таких санкцій. Враховуючи наведене, виникає необхідність наукового осмислення їх законодавчої регламентації та, за можливості, внесення обґрунтованих

---

¹ Яценко А. М. Деякі міркування щодо співвідношення кримінально-правових наслідків із заходами кримінально-правового характеру // Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності: міжн. наук.-практ. конф. (м. Харків, 08-09 жовтня 2015 р.). Харків: Право, 2015. С. 231-233.

пропозиції щодо вдосконалення нормативно-правового визначення окремих з таких каральних кримінально-правових санкцій.

Питання проблем побудови кримінально-правових санкцій знаходили своє висвітлення у наукових працях Ю. В. Бауліна, О. П. Гороха, Т. А. Денисової, М. Корабель, М. І. Мельника, Н. А. Орловської, В. І. Павликівський, Ю. В. Шинкарьова, А. М. Яценка та багатьох інших вчених. Наукові здобутки вказаних авторів безспірно є вагомим внеском у розв'язання цієї проблематики. Попри це, залишається багато питань, які є недостатньо вирішеними, а вирішення окремих з них не є безспірним. Додаткової актуальності винесеної на розгляд проблеми додає й той факт, що вказаними авторами не аналізувалися проблеми нормативної визначеності санкцій як загроз застосування того чи іншого покарання саме за вчинення кримінальних проступків, з урахуванням характеру та ступеня їх суспільної небезпечності, з огляду на різновиди тих покарань, загроза застосування яких безпосередньо у таких санкціях й визначена.

Аналіз положень Особливої частини КК України дозволяє стверджувати, що майже у 98 санкціях статей нормативно визначена загроза застосування різних видів покарань за вчинення кримінальних проступків. Предметом нашого дослідження, з огляду на обмежені його межі, наразі, стануть санкції тих кримінальних проступків, що передбачені ч. 2 ст. 111-1, ч. 1 ст. 129, ч. 4 ст. 134, ч. 1 ст. 163, ч. 2 ст. 164, ч. 1 ст. 183, ч. 1 ст. 185, ч. 1 ст. 190, ст. 232, ч. 1 ст. 253, ст. 335 та ст. 395 КК, ч. 1 ст. 435 КК України.

Метою статті є дослідження проблем нормативно-правової визначеності каральних кримінально-правових санкцій за вчинення окремих зі вказаних кримінальних проступків та формулювання на цій підставі можливих шляхів удосконалення їх нормативно-правового визначення.

Виклад основного матеріалу. Опрацювання спеціальної літератури дозволяє стверджувати, що побудова каральних кримінально-правових санкцій за вчинення кримінальних проступків вимагає дотримання загальних вимог щодо такої побудови. До таких вимог належить законність, індивідуалізація покарання, доцільність відповідної побудови, справедливість потенційно можливої індивідуалізації покарання. Окремі науковці до цього переліку додатково додають й вимогу щодо необхідності враховувати ранжируваності видів покарання¹.

Доречно зазначити, що в каральних санкціях за вчинення кримінальних проступків нормативно закріплені загрози застосування таких основних і додаткових видів покарань:

- штраф (у 82 % санкцій) – ч. 1 ст. 185, ч. 1 ст. 190 КК України та ін.;
- позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю (у 27 % санкцій) – ст. 173, ч. 1 ст. 371 КК України та ін.;

¹ Орловська Н. А. Санкції кримінально-правових норм: засади та принципи формування : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.08 / Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса, 2012. С. 26.

- громадські роботи (у 17 % санкцій) – ч. 1 ст. 190, ч. 1 ст. 248 КК України та ін.;
- виправні роботи (у 37 % санкцій) – ч. 1 ст. 271, ч. 1 ст. 283 КК України та ін.;
- службове обмеження для військовослужбовців (наявне лише в 1 санкції, що складає орієнтовно 0,8% від загальної кількості санкцій за вчинення кримінальних проступків) – ч. 1 ст. 412 КК України;
- конфіскація майна (міститься в 1 санкції – орієнтовно 0,8%) – ч. 2 ст.111-1 КК України;
- арешт, який Законом України № 3342-ІХ від 23 серпня 2023 р. «Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань» (далі – Закон України Законом України № 3342-ІХ від 23 серпня 2023 р.)¹, запропоновано замінити на пробаційний нагляд (у 86 % від загальної кількості санкцій за вчинення кримінальних проступків) – ч. 1 ст. 129, ст. 395 КК України та ін.;
- обмеження волі (у 71 % санкцій) – ч. 1 ст. 150, ч. 1 ст. 182 КК України та ін.;
- тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців (зазначене покарання наявне лише в 1 санкції та складає орієнтовно 0,8%) – ч. 1 ст. 412 КК України.

Аналіз вказаних положень Особливої частини КК України яскраво засвідчують те, що згадані вище вимоги побудови кримінально-правових санкцій не завжди знаходять своє дотримання у законотворчій діяльності під час побудови кримінально-правових санкцій за вчинення кримінальних проступків².

Зокрема, наприклад, ч. 2 ст. 111-1 КК України містить склад кримінального проступку, однак її санкція передбачає загрозу застосування додаткового покарання, яке відповідно до Загальної частини КК України не може бути призначено за такий вид кримінального правопорушення. Річ у тім, що вказана санкція цієї статті передбачає конфіскацію майна. Але конфіскація майна, відповідно до ч. 2 ст. 59 КК України, може бути призначена лише за вчинення злочинів, а не кримінальних проступків. Зазначені факти зумовлюють неузгодженість положень норм Загальної та Особливої частин КК України та є істотним недоліком в побудові такої санкції. Крім того, ч. 2 ст. 111-1 знаходиться в розділі I Особливої частини КК України, що має назву «Злочини проти основ національної безпеки України». Отже, складно пояснити чому саме в цьому розділі містяться різновиди кримінальних проступків.

У зв'язку з цим, ми схильні підтримати позицію тих авторів, які

¹ Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань : Закон України № 3342-ІХ від 23 серпня 2023 року // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3342-20#Text>.

² Корабель М. Г. Правовий аналіз формування санкцій кримінально-правової норми. Підприємництво, господарство і право. 2020. № 2. С. 287–291.

пропонують посилити відповідальність за прояви колабораційної діяльності, передбаченої ч. 1 і 2 ст. 111-1 КК України¹. З огляду на це, скажімо, доцільно кримінальне правопорушення, передбачене ч. 1 і 2 ст. 111-1 КК України, трансформувати з кримінального проступку у злочин, на чому наполягає Ю. В. Орлов. На думку дослідника, таку трансформацію доцільно реалізувати шляхом доповнення санкції ч. 1 і 2 ст. 111-1 КК України покаранням у виді штрафу в розмірі від 1 до 4 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян та позбавленням волі на строк до 3 років.² Натомість окремі інші вітчизняні дослідники пропонують це зробити у інший спосіб. Так, В. І. Павликівський та А. М. Яценко, посилаючись на судову статистику, зазначають на можливих труднощах, що можуть виникати під час виконання покарання у виді штрафу, враховуючи вік та соціальний статус більшості засуджених за вказаними частинами цієї статті. На думку дослідників, покарання у вигляді штрафу за це протиправне посягання носитиме виключно декларативний характер, а тому зміну санкції ч. 1 і 2 ст. 111-1 КК України доцільно здійснювати шляхом визначення в ній загрози застосування основного покарання у виді позбавлення волі з альтернативною можливістю призначення інших покарань у вигляді виправних робіт, арешту, громадських робіт тощо³.

Отже, на наше переконання, таку трансформацію вважаємо за доцільне реалізувати шляхом доповнення санкції ч. 1 і 2 ст. 111-1 КК України покаранням у виді громадських робіт на строк від 60 до 240 годин, а також доповнити санкцію альтернативним покаранням у виді позбавлення волі на строк до 3 років, що повністю узгоджувалося би з цього приводу з положеннями проекту нового КК України, відповідно до якого зазначене кримінальне правопорушення відноситься до злочину 5 ступеня⁴.

Доречно звернути увагу й на те, що санкції ч. 1 ст. 183, ч. 1 ст. 253 КК України, містять загрозу застосування лише одного виду основного покарання у виді штрафу, а санкція ст. 395 КК України – передбачає лише загрозу застосування арешту (в контексті Закону України № 3342-ІХ від 23 серпня 2023 р. – пробаційного нагляду). Окрім того, санкція ч. 4 ст. 134 КК України та ст. 335 КК України містять лише такий вид основного покарання як обмеження волі, хоча й у санкції ч. 4 ст. 134 КК України і зазначається ще додатково на таке факультативне додаткове покарання як позбавлення права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.

На наше переконання, в наведених прикладах нормативно-правового визначення санкцій вбачається недотримання принципу персоніфікації

¹ Єна І. О. Санкції за злочини проти основ національної безпеки України: окремі закономірності та проблеми побудови. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. Вип. 4 (29). Т. 1. С. 116–119.

² Орлов Ю. В. Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний вимір: монографія / Ю. В. Орлов; Кримінол. асоц. України. Харків : Право, 2023. С. 32.

³ Павликівський В. І., Яценко А. М. Кримінальна відповідальність за різні прояви колабораціонізму: проблеми правозастосування. *Вісник кримінологічної асоціації України*. 2023. № 2 (99). С. 44–45.

⁴ Текст проекту нового кримінального Кодексу. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/upload/media/2023/10/15/kontrolnyi-tekst-proyektu-kk-14-10-2023.pdf>

покарання під час побудови цих каральних санкцій, на виділені якого акцентує увагу Н. А. Орловська¹. Це тягне за собою, за справедливим зауваженням В. М. Бережнюк, неможливість призначення справедливого покарання². Але недотримання цього принципу не є єдиним недоліком, що має місце в результаті наявності в санкції загрози застосування лише одного виду основного покарання. Окремим таким недоліком є унеможливлення призначення покарання окремим категоріям осіб за вчинення зазначених кримінальних проступків, в силу законодавчих обмежень щодо призначення таких видів покарань стосовно таких осіб. Скажімо, відповідно до ст. 60 КК України арешт як вид основного покарання у санкції ст. 395 КК України не може бути призначений щодо вагітних жінок та жінок, які мають дітей віком до 7 років, а тому призначити покарання за вчинення цього кримінального проступку вказаним категоріям осіб неможливо. У зв'язку з цим, заміна арешту, з огляду на Закон України № 3342-ІХ від 23 серпня 2023 р., начебто виправляє таку ситуацію, але лише за умови визнання пробаційного нагляду видом покарання, чого про нього сказати не можна, незважаючи на протилежну позицію законодавця. Якщо ж, навіть, і погоджуватися з законодавчою позицією щодо регламентування у КК України такого нового виду покарання як пробаційний нагляд, то це покарання, знову ж таки, не може бути призначено особам, які під час відбування цього виду покарання вчинили нове кримінальне правопорушення.

У зв'язку з цим у згаданих та інших подібних випадках необхідно обов'язкове включення до санкції за вчинення кримінальних проступків загрози застосування інших альтернативних видів основних покарань. Враховуючи те, що кримінальні проступки є кримінальними правопорушеннями з найменшою суспільною небезпечністю, доцільним видається закріплення в Загальній частині КК України положення щодо можливості в окремих випадках призначення за вчинення кримінального проступку штрафу як найменш суворого виду покарання відповідно до градації покарань, передбаченої у ст. 51 КК України.³ Отже, вважаємо за доцільне Загальну частині КК України доповнити положеннями, які б визначали особливості призначення покарання за вчинення кримінальних проступків, на чому детальніше ми зупинимось далі.

Окремо хотілося б звернути увагу й на те, що окремим недоліком нормативно-правового визначення санкцій кримінальних проступків, передбачених ч. 1 ст. 185, ч. 1 ст. 129, ч. 1 ст. 163, ч. 2 ст. 164, ч. 1 ст. 190 КК України, є наявність в таких санкціях альтернативної загрози застосування основних видів покарань в їх максимальному розмірі, передбаченому

---

¹ Орловська Н. А. Санкції кримінально-правових норм: засади та принципи формування : автореферат дис. ... докт юрид. наук : 12.00.08 / Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса, 2012. С. 26.

² Бережнюк В. М. Поняття та загальні критерії індивідуалізації покарання при призначенні покарання за кримінальним правом України : дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.08 / В. М. Бережнюк. Львів, 2021. 225 с.

³ Митрофанов І. І. Система покарань у механізмі реалізації кримінальної відповідальності. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2013. № 5. С. 194–198.

положеннями Загальної частини КК України. Так, наприклад, санкція ч. 1 ст. 185 КК України містить загрозу застосування покарання у виді громадських робіт на строк до 240 годин, у виді виправних робіт на строк до 2 років, у виді арешту на строк до 6 місяців. Така ж ситуація наявна й у санкціях ч. 1 ст. 129 (арешт до 6 місяців), ч. 1 ст. 163 (виправні роботи до 2 років), ч. 2 ст. 164 (громадські роботи до 240 годин та арешт до 6 місяців), ч. 1 ст. 190 (громадські роботи до 240 годин та виправні роботи до 2 років).

Категорична в цьому аспекті й судова практика. Так, вироком Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області особу було визнано винуватою у вчиненні кримінального проступку, передбаченого ч. 1 ст. 190 КК України, та призначено йому покарання у вигляді громадських робіт строком 240 годин¹. Такий же вид покарання в тому ж самому розмірі за вчинення аналогічного кримінального проступку було призначено й вироком Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області².

Такий підхід законодавця та представників суддівської спільноти вважаємо не зовсім коректним з огляду на знижену суспільну небезпечність кримінальних проступків порівняно зі злочинами,³ в санкціях яких передбачаються такі ж самі види покарань у таких самих максимальних їх розмірах. Навіть за умови того, що суб'єкт правозастосовної діяльності в особі суду під час індивідуалізації покарання наділений певною свободою вибору⁴, не зовсім зрозуміло, чого у згаданих прикладах судової практики суд призначив покарання, не пов'язані з позбавленням волі, за вчинення кримінальних проступків в тих самих максимальних межах, що передбачається призначати за вчинення більш суспільно небезпечних діянь – злочинів. Враховуючи наведене, варто згадати позицію М. І. Хавронюка, який категорично заперечує можливість призначення за злочини та кримінальні проступки однакових розмірів тих самих основних видів покарань, не пов'язаних з позбавленням волі⁵.

Зазначимо, що ідею призначення за вчинення злочину та кримінального проступку однакових видів основних покарань, однак в різних їх розмірах, не розділяють автори проекту нового КК України⁶. Так, відповідно до проекту КК України, покарання за вчинення злочину та за вчинення кримінального проступку є абсолютно різними. Зокрема, за вчинення злочину як основне покарання може бути призначено: штраф,

¹ Вирок Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області від 17 квітня 2023 року у справі 274/2321/23. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/110261888>.

² Вирок Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 06 червня 2023 року у справі 191/2283/23. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/111570885>.

³ Мирошніченко Н. Кримінальний проступок та класифікація злочинів. *Юридичний вісник*. 2012. № 2. С. 47–49.

⁴ Яценко А. М. Деякі аспекти індивідуалізації покарання при його призначенні (пункт 3 частини 1 статті 65 КК України). *Юридичний науковий електронний журнал*. 2014. № 2. С. 97–100.

⁵ Хавронюк Н. И. Реформа уголовных правонарушений: обоснование и проблемы. URL: https://pravo.org.ua/wp-content/uploads/old/files/Criminal%20justice/Khavronyuk_reform_of_crimes.pdf.

⁶ Текст проекту нового кримінального Кодексу. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/upload/media/2023/10/15/kontrolnyj-tekst-proyektu-kk-14-10-2023.pdf>

ув'язнення на певний строк або довічне ув'язнення. Натомість за вчинення кримінального проступку в якості основного покарання визначено безоплатні роботи (на строк від 1 до 3 місяців), грошове стягнення (в розмірі від 50 до 100 розрахункових одиниць), обмеження свободи пересування (на строк від 15 діб до 3 місяців), арешт (на строк від 15 діб до 3 місяців).

Подібний підхід заслуговує підтримки, але до тих пір доки новий КК України не буде прийнятий та не набуде чинності, очевидно, що вказана проблема має будь-яким чином все ж таки бути вирішена і в чинному КК України. У зв'язку з цим, з метою її вирішення одночасно з проблематикою визначеності у санкціях кримінальних проступків загроз призначення лише одного виду основного покарання, пропонуємо Загальну частину КК України доповнити окремою статтею, яка могла би мати наступний вигляд:

«Стаття 68-1. Призначення покарання за вчинення кримінального проступку.

1. За вчинення кримінального проступку суд може призначити покарання в межах санкції статті Особливої частини КК України, що не може перевищувати такі строки або розміри основних видів покарань, не пов'язаних з позбавленням волі:

- 1) штраф – не більше 3 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) громадські роботи – не більше 160 годин;
- 3) виправні роботи – не більше 1 року 4 місяців;
- 4) службове обмеження для військовослужбовців – не більше 1 року 4 місяці;
- 5) арешт – не більше 4 місяців;
- 6) пробаційний нагляд – не більше двох років п'яти місяців;
- 7) обмеження волі – не більше 3 років 4 місяців.

2. За вчинення кримінального проступку неповнолітній особі суд може призначити основне покарання з урахуванням розділу XV Загальної частини цього Кодексу в межах санкції статті Особливої частини КК України, з урахуванням максимального строку чи розміру такого покарання, що не може перевищувати:

- 1) для штрафу – 250 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;
- 2) для громадських робіт – 60 годин;
- 3) для виправних робіт – 6 місяців;
- 4) для арешту – 20 діб.

3. У разі неможливості призначення основного покарання, визначеного в санкції статті Особливої частини цього Кодексу за вчинення кримінального проступку, суд може основне покарання замінити на інше покарання відповідно статті 51 цього Кодексу, з урахуванням приписів статті 72 цього Кодексу, та максимальних меж, визначених у частині першій і другій статті 68-1 цього Кодексу».

З приводу арешту як виду покарання та заміни його на пробаційний

нагляд, згідно з Законом України від 23.08.2023 року¹, додатково хотілося би зазначити таке. Проаналізувавши такий вид покарання важко не помітити його схожість з іншими некаральними заходами кримінально-правового характеру. У зв'язку з цим, ще раз підкреслимо, що з цього приводу закладаються сумніви щодо доцільності віднесення пробаційного нагляду до видів покарань.

Доречно згадати й про те, що внесення до переліку покарань такого нового покарання як пробаційний нагляд, на переконання інших окремих науковців, зумовлено неактуальністю таких видів покарань як арешт та обмеження волі, а також труднощами, що виникають у зв'язку з виконанням таких покарань². Більше того, як зазначають дослідники, пробаційним наглядом мали би замінити обмеження волі³, оскільки саме так ставилося питання в попередніх проектах Закону щодо запровадження пробаційного нагляду як покарання⁴. Однак, така позиція науковців не узгоджується з положеннями ст. 50 КК України. У зв'язку з цим, не заперечуючи ефективність пробаційного нагляду як кримінально-правового засобу реагування на порушення кримінально-правових заборон все ж таки вважаємо, що він має поставати у КК України не у вигляді нового покарання, а у вигляді оновленого іншого заходу кримінально-правового характеру, визначеного у ст. 76 КК України.

Насамкінець привертає увагу й наступна не зовсім коректна законодавча регламентація пробаційного нагляду в окремих санкціях кримінальних проступків відповідно до Закону України від 23.08.2023 року. Зокрема, санкція кримінального проступку, передбаченого ч. 1 ст. 435 КК України, містить загрозу застосування не лише покарання у виді обмеження волі, але й пробаційного нагляду. Як ми вже неодноразово зазначали пробаційний нагляд заміняє покарання у вигляді арешту щодо загальних суб'єктів, залишаючи в системі покарань арешт, але щодо військовослужбовців. Стаття 435 КК України міститься в XIX розділі Особливої частини КК України «Кримінальні правопорушення проти встановленого правопорядку несення військової служби (військові кримінальні правопорушення)», що дає підстави стверджувати про наявність особливого суб'єкта вчинення кримінального проступку, передбаченого ч. 1 ст. 435 КК України⁵. Вочевидь, логічно було б припустити можливість

---

¹ Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань: Закон України №3342-IX від 23 серпня 2023 року // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/Laws/show/3342-20#n126>

² Бурбій А., Пшенична А. Пробаційний нагляд як вид покарання // Збірн. тез наук.-практ. кругл. столу «Безпекова ситуація в Україні в умовах війни: стан, загрози, напрями забезпечення». Київ. 2023. С. 201–204.

³ Бориславський Р. А. Пробаційний нагляд як новий вид покарання // Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах // Збірн. тез міжнар. наук.-практ. конф. (3 листопада 2023 року) / упор. Р. М. Шехавцов. Львів: Львівський державний університет внутрішніх справ, 2023. С. 30–32.

⁴ Лисодєд О. В. Пробаційний нагляд як новий вид кримінального покарання // Кримінально-правові, кримінологічні та кримінально-виконавчі заходи попередження злочинності : матер. Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф., (26 лист. 2021 р.). Одеса : ОДУВС, 2021. С. 139–141.

⁵ Кримінальний кодекс України: Науково-практичний коментар / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов,

запровадження за вчинення такого військового кримінального проступку загрози призначення альтернативного покарання не у вигляді пробаційного нагляду, а у вигляді арешту військовослужбовця. У зв'язку з цим, вважаємо за необхідне у вказаній санкції ч. 1 ст. 435 КК України загрозу застосування пробаційного нагляду, принаймні, замінити на арешт строком до 4 місяців.

Висновки. Системний аналіз окремих каральних санкцій за вчинення кримінальних проступків засвідчує, що їх декларування законодавцем з позиції нормативно-правової визначеності не позбавлене певних недоліків. Це не може не створювати труднощів під час застосування таких каральних кримінально-правових санкцій суб'єктами правозастосовної діяльності. У зв'язку з цим, їх законодавча регламентація вочевидь потребує свого вдосконалення, з урахуванням висловлених нами з цього приводу у цій публікації думок.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бережнюк В. М. Поняття та загальні критерії індивідуалізації покарання при призначенні покарання за кримінальним правом України : дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.08 / В. М. Бережнюк. Львів, 2021. 225 с.
2. Бориславський Р. А. Пробаційний нагляд як новий вид покарання. Теорія та практика протидії злочинності у сучасних умовах // Збірн. тез Міжнар. наук.-практ. конф. (3 листопада 2023 року) / упор. Р. М. Шехавцов. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2023. С. 30–32.
3. Бурбій А., Пшенична А. Пробаційний нагляд як вид покарання // Збірн. тез наук.-практ. круглого столу «Безпекова ситуація в Україні в умовах війни: стан, загрози, напрями забезпечення». Київ. 2023. С. 201–204.
4. Вирок Бердичівського міськрайонного суду Житомирської області від 17 квітня 2023 року у справі 274/2321/23. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/110261888>.
5. Вирок Синельниківського міськрайонного суду Дніпропетровської області від 06 червня 2023 року у справі 191/2283/23. URL : <https://reyestr.court.gov.ua/Review/111570885>.
6. Єна І. О. Санкції за злочини проти основ національної безпеки України: окремі закономірності та проблеми побудови. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2019. Вип. 4 (29). Т. 1. С. 116–119.
7. Корабель М. Г. Правовий аналіз формування санкцій кримінально-правової норми. *Підприємництво, господарство і право*. 2020. № 2. С. 287–291.
8. Кримінальний кодекс України: Науково-практичний коментар / Ю. В. Баулін, В. І. Борисов, С. Б. Гавриш та ін.; За заг. ред. В. В. Сташиса, В. Я. Тація. Київ : Концерн «Видавничий Дім «Ін Юре», 2003. 1196 с.

9. Лисодєд О. В. Пробаційний нагляд як новий вид кримінального покарання. Кримінально-правові, кримінологічні та кримінально-виконавчі заходи попередження злочинності : матер. Всеукр. наук.-практ. інтернет-конф., 26 лист. 2021 р. Одеса : ОДУВС, 2021. С. 139–141.

10. Мирошниченко Н. Кримінальний проступок та класифікація злочинів. *Юридичний вісник*. 2012. № 2. С. 47–49.

11. Митрофанов І. І. Система покарань у механізмі реалізації кримінальної відповідальності. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: Юриспруденція*. 2013. № 5. С. 194–198.

12. Орлов Ю. В. Злочинність і протидія їй в умовах війни: кримінально-правовий та кримінологічний виміри: монографія / Ю. В. Орлов; Кримінол. асоц. України. Харків : Право, 2023. 252 с.

13. Орловська Н. А. Санкції кримінально-правових норм: засади та принципи формування : автореф. дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.08 / Нац. ун-т «Одеська юридична академія». Одеса, 2012. 40 с.

14. Павликівський В. І., Ященко А. М. Кримінальна відповідальність за різні прояви колабораціонізму: проблеми правозастосування. *Вісник кримінологічної асоціації України*. 2023. № 2 (99). С. 31–50.

15. Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань : Закон України № 3342-IX від 23 серпня 2023 року // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3342-20#Text>.

16. Про внесення змін до Кримінального, Кримінального процесуального кодексів України та інших законодавчих актів України щодо удосконалення видів кримінальних покарань: Закон України №3342-IX від 23 серпня 2023 року // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3342-20#n126>

17. Текст проекту нового кримінального Кодексу. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/upload/media/2023/10/15/kontrolnyj-tekst-proyektu-kk-14-10-2023.pdf>

18. Текст проекту нового кримінального Кодексу. URL: <https://newcriminalcode.org.ua/upload/media/2023/10/15/kontrolnyj-tekst-proyektu-kk-14-10-2023.pdf>

19. Хавронюк Н. И. Реформа уголовных правонарушений: обоснование и проблемы. URL: https://pravo.org.ua/wp-content/uploads/old/files/Criminal%20justice/Khavronyuk_reform_of_crimes.pdf.

20. Ященко А. М. Деякі аспекти індивідуалізації покарання при його призначенні (пункт 3 частини 1 статті 65 КК України). *Юридичний науковий електронний журнал*. 2014. № 2. С. 97–100.

21. Ященко А. М. Деякі міркування щодо співвідношення кримінально-правових наслідків із заходами кримінально-правового

характеру // Проблеми науки кримінального права та їх вирішення у законотворчій та правозастосовній діяльності: міжн. наук.-практ. конф. (м. Харків, 08-09 жовтня 2015 р.). Харків: Право, 2015. С. 231–233.

Стаття надійшла до редакції 02.12.2023

Alyona S. KOBZINA

(Kharkiv National University of Internal Affairs, Kharkiv, Ukraine)

PUNISHMENT OF CRIMINAL AND LEGAL SANCTIONS FOR COMMITMENT OF CERTAIN CRIMINAL OFFENSES: PROBLEMS OF NORMATIVE AND LEGAL DETERMINATION IN A PARTICULAR PART OF THE CRIMINAL CODE OF UKRAINE

The article is devoted to the study of the problems of constructing certain punitive criminal law sanctions as a structural element of prohibitive criminal law provisions which determine the threat of imposing a certain type and amount of punishment for a criminal offense provided for in their dispositions. As a result of the analysis of the shortcomings of the regulatory and legal certainty of some of these sanctions, the author suggests the ways to improve them.

Keywords: *punitive criminal law sanctions, criminal misdemeanors, punishment, confiscation of property, criminal law consequences, measures (means) of a criminal law nature, public works, correctional labor, arrest, probationary supervision, restriction of liberty.*